

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 01.12.1985, sp. zn. 4 Tz 29/85, ECLI:CZ:NS:1985:4.TZ.29.1985.1

Číslo: 47/1986

Právní věta: Za odsouzení k nepodmíněnému trestu svobody ve smyslu článku V písm. a) rozhodnutí prezidenta Československé socialistické republiky o amnestii z 8. 5. 1985 je třeba považovat nejen uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody pravomocným rozsudkem, ale i uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen podle § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák. § 59 odst. 1 tr. zák., jestliže v době před vyhlášením amnestie bylo pravomocně rozhodnuto, že se tento trest vykoná (§ 60 odst. 1 tr. zák.). /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 01.12.1985

Spisová značka: 4 Tz 29/85

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Amnestie

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1986 sb. rozh.

Za odsouzení k nepodmíněnému trestu svobody ve smyslu článku V písm. a) rozhodnutí prezidenta Československé socialistické republiky o amnestii z 8. 5. 1985 je třeba považovat nejen uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody pravomocným rozsudkem, ale i uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen podle § 58 odst. 1 písm. a) tr. zák. § 59 odst. 1 tr. zák., jestliže v době před vyhlášením amnestie bylo pravomocně rozhodnuto, že se tento trest vykoná (§ 60 odst. 1 tr. zák.). 1)

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 1.12.1985 sp. zn. [4 Tz 29/85.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení okresního soudu v Lounech z 9. května 1985 sp. zn. Nt 742/85.

Z odůvodnění:

Usnesením okresního soudu v Lounech z 9. května 1985 sp. zn. Nt 742/85 bylo podle § 368 tr. ř.

rozhodnuto, že obviněný R. V. je účasten amnestie prezidenta ČSSR z 8. května 1985 a že podle čl. I písm. c) rozhodnutí prezidenta ČSSR o této amnestii se mu promíjí zbytek trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců a tří dnů z trestu odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců, který mu byl uložen rozsudkem okresního soudu v Šumperku z 11. února 1985 sp. zn. 4 T 5/85 za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 písm. a) tr. zák., trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c) tr. zák. a přečin příživnictví podle § 150 zák. č. 150/1969 Sb.

Usnesení okresního soudu v Lounech nabylo právní moci 9. května 1985.

V šestiměsíční lhůtě od, právní moci podal ministr spravedlnosti ČSR v neprospěch obviněného R. V. proti uvedenému usnesení stížnost pro porušení zákona. Vytkl, že vzhledem k čl. V písm. a) rozhodnutí prezidenta ČSSR o amnestii z 8. května 1985 byl obviněný z účasti na amnestii vyloučen. Poukázal v této souvislosti na odsouzení obviněného rozsudkem okresního soudu v Šumperku z 16. května 1984 sp. zn. 4 T 68/84 pro trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl sice podmíněně odložen, avšak o němž bylo usnesením okresního soudu v Šumperku z 22. dubna 1985 podle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že se vykoná v první nápravně výchovné skupině.

Nejvyšší sou ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud v Lounech v odůvodnění napadeného usnesení bez bližšího vysvětlení uvedl, že jsou splněny všechny podmínky pro použití amnestie prezidenta ČSSR z 8. května 1985 a že proto rozhodl o účasti obviněného na amnestii.

Citovaný závěr okresního soudu v Lounech však neodpovídal skutečnému stavu věci v době rozhodování o použití amnestie.

Okresní soud v Lounech sice správně dospěl k závěru, že v případě obviněného R. V. jsou splněny podmínky čl. I písm. c) rozhodnutí prezidenta ČSSR o amnestii z 8. května 1985, ale nevěnoval potřebnou pozornost ověření, zda tu nejsou skutečnosti, které podle čl. V citovaného rozhodnutí vylučují obviněného z účasti na amnestii.

Podle čl. V písm. a) rozhodnutí prezidenta ČSSR o amnestii z 8. května 1985 se toto rozhodnutí nevztahuje na osoby, které byly v posledních deseti letech přede dnem tohoto rozhodnutí pravomocně odsouzeny k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro jiný úmyslný trestný čin, než je ten, o němž se rozhoduje podle tohoto rozhodnutí, nebo které byly v posledních deseti letech propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody, který jim byl uložen pro úmyslný trestný čin, ledaže se na ně hledí, jako by odsouzeny nebyly.

Za odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve smyslu čl. V písm. a) rozhodnutí prezidenta ČSSR o amnestii z 8. května 1985 je třeba považovat nejen uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody pravomocným rozsudkem, ale i uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon byl pravomocným rozsudkem podmíněně odložen podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák., jestliže v době před vyhlášením amnestie bylo pravomocně rozhodnuto, že se tento trest vykoná (§ 60 odst. 1 tr. zák.).

V posuzovaném případě okresní soud v Lounech o použití amnestie rozhodoval za situace, kdy tu bylo odsouzení obviněného pravomocným rozsudkem okresního soudu v Šumperku z 16. května 1984 sp. zn. 4 T 68/84 pro trestný čin příživnictví podle § 203 tr. zák. k trestu odnětí svobody na jeden rok, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu délce dva a půl roků. Toto odsouzení se týkalo jiného trestného činu, než je ten, o němž okresní soud v Lounech rozhodl napadeným usnesením.

Okresní soud v Lounech pak již přehlédl, že usnesení okresního soudu v Šumperku z 22. dubna 1985 sp. zn. 4 T 68/84 bylo pouze § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že trest odnětí svobody uložený obviněnému R. V. rozsudkem z 16. května 1984 se vykoná a že obviněný se pro výkon tohoto trestu zařazuje do první nápravně výchovné skupiny. Toto usnesení okresního soudu v Šumperku nabylo právní moci 30. dubna 1985, tedy před vyhlášením amnestie prezidenta ČSSR z 8. května 1985. Účinek, že se na obviněného hledí, jako by nebyl odsouzen, ohledně tohoto trestu nenastal.

Z vedeného je zřejmé, že z účasti na amnestii prezidenta ČSSR z 8. května 1985 byl obviněný R. V. vyloučen vzhledem k okolnostem uvedeným v čl. V. písm. a) rozhodnutí prezidenta ČSSR o amnestii.

1) Redakční poznámka: Ohledně trestu nápravného opatření, který byl přeměněn v trest odnětí svobody, srov. č. 39/1981 sb. rozh. tr.